

«ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΑΝΤΙΛΑΛΟΙ»

Εβδομαδιαία έκδοση του Ιερού Ναού
Αγίων Αποστόλων Πέτρου & Παύλου Πεύκης
Τηλ. 2108027738, E-mail: agioi.apostoloi@gmail.com
www.agioiapostoloi.gr

ΚΥΡΙΑΚΗ 12 ΜΑΡΤΙΟΥ 2023.

«Β' ΝΗΣΤΕΙΩΝ»

**«Γρηγορίου αρχιεπισκόπου
Θεσσαλονίκης του Παλαμά».**

Θεοφάνους του ομολογητού, Γρηγορίου Φώ-
μης του Διαλόγου, Φινεές του διακαίου, Συ-
μεών του νέου Θεολόγου

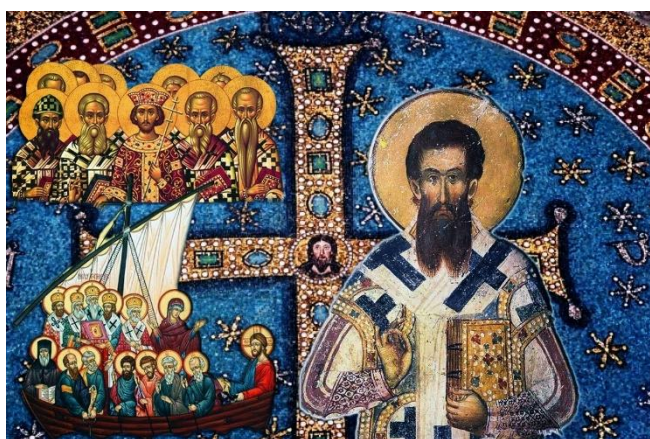
έτος 16^ο Τεύχος 693

ΚΥΡΙΑΚΗ Β' ΝΗΣΤΕΙΩΝ

Αποστολικό ανάγνωσμα (Εβρ.1,10-2,30)

Υπό Δημητρίου Φαραστέλη-θεολόγου

«ουχί πάντες εισί λειτουργικά πνεύ-
ματα εις διακονίαν αποστελλόμενα δια
τους μέλλοντας κληρονομείν σωτη-
ρίαν»(Εβρ.1,11)

Η Κυριακή Β' Νηστειών αποτελεί συ-
νέχεια της προηγούμενης Κυριακής της
Ορθοδοξίας, που σημαίνει ότι η Εκκλησία
μας στο πρόσωπο του μεγάλου Πατέρα
του Αγίου Γρηγορίου του Παλαμά είδε τη συνέχεια της νίκης της ορθής πίστης
απέναντι στους νέους διαστρεβλωτές της, το δυτικοθρεμμένο φιλόσοφο Βαρ-
λαάμ και τους ακολούθους του, οι οποίοι με όσα δίδασκαν συρρίκνωναν
κα΄ουσία την πίστη του Χριστού σε ένα ξερό απονευρωμένο από τη Χάρη του
Θεού ανθρώπινο κατασκεύασμα. Ο Άγιος Γρηγόριος ήταν εκείνος που με α-
φορμή τη θεωρία του Βαρλαάμ εξέφρασε τη συνολική ορθόδοξη πίστη, αγωνι-
ζόμενος να κρατηθεί η Εκκλησία σε αυτό που αποκάλυψε ο Κύριος, που

κήρυξαν οι απόστολοι, που δίδαξαν οι πατέρες της Εκκλησίας, δηλαδή πάνω στη Χάρη του Θεού, συνεπώς έγινε μέτρο πίστης και « **κήρυξ της χάριτος**» .

Το αποστολικό ανάγνωσμα μάλιστα σήμερα τονίζει ότι ως θεμέλιο της πίστης στο λόγο του Θεού είναι η αιωνιότητα του Θεού και του Λόγου Του: **«και συ κατ'αρχάς, Κύριε, την γην εθεμελίωσας, και τα έργα των χειρών σου εισίν οι ουρανοί. Αυτοί απολούνται, συ δε διαμένεις, και πάντες ως ιμάτιον παλαιωθήσονται...συ δε ο αυτός εί και τα έτη σου ουκ εκλείψουσιν»** (Εβρ.1,10-11). Στη σημερινή εποχή, που ενώ ο λόγος των ανθρώπων έγινε πληθωρικός, ο Λόγος του Θεού ακούγεται όλο και λιγότερο ή στη χειρότερη περίπτωση παραποιείται και διαστρεβλώνεται κι έτσι χάνεται η σωτηρική του δύναμη, έρχεται ο Απόστολος Παύλος να μας να μας υπογραμμίσει τη σημασία του Θείου Λόγου και τις σωτηριολογικές Του διαστάσεις. Ο Λόγος του Θεού **ελαλήθη** στην Παλαιά Διαθήκη από τους Αγγέλους, σε μας όμως αποκαλύφτηκε από τον ίδιο τον Υιό του Θεού, με τη σάρκωσή Του, η οποία αποτελεί το γεγονός της αυτοφανέρωσης του Θεού στον κόσμο στο πρόσωπο του Ιησού Χριστού. Ο ένσαρκος Θεός Λόγος είναι η κατά κυριολεξία αποκάλυψη του Θεού, η ένσαρκη απόλυτη αλήθεια. Γι'αυτό ο Παύλος συγκρίνει το Χριστό με τους Αγγέλους. Από τα φυσικά φώτα , τα άστρα, ωραιότερο θέαμα αποτελούν τα πνευματικά φώτα του ουρανού κόσμου οι Άγγελοι. Αλλά και με τους Αγγέλους συγκρίνοντας το Χριστό Τον βρίσκει ασύγκριτο. Ο Χριστός είναι ο Δημιουργός και Κύριος των Αγγέλων, προσφέρει ο ίδιος σωτηρία. Οι Άγγελοι διακονούν, υπηρετούν στο σχέδιο της Θείας Οικονομίας για τη σωτηρία του ανθρώπου. Το έργο των Αγγέλων περιγράφεται από τον Παύλο ως λειτουργικό **«ουχί πάντες εισί λειτουργικά πνεύματα εις διακονίαν αποστελλόμενα δια τους μέλλοντας κληρονομείν σωτηρίαν;»**(Εβρ.1,14). Δημιουργήματα, κτιστά όντα, είναι οι Άγγελοι, που προσφέρουν τη λειτουργία τους στο μόνο άκτιστο Τριαδικό Θεό. Δε σταματά όμως εδώ το έργο τους, γιατί είναι και **διακονικό**. Η διακονία τους είναι το άλλο στοιχείο της λειτουργίας τους. Διακονούν το Θεό, ο οποίος όμως είναι πέρα και πάνω από κάθε έλλειψη και ανάγκη. Γι'αυτό η προς το Θεό διακονία τους εκφράζεται ως διακονία των κτισμάτων του Θεού, των ανθρώπων. **«προς την ημετέραν σωτηρίαν λειτουργούσι»** μας λέγει ο **Ιωάννης ο Χρυσόστομος**. Σε αυτό το ύψος ανέβασε ο Θεός τους ανθρώπους, να έχουν τους Αγγέλους διακόνους τους, φύλακες, βοηθούς και συμπαραστάτες στο έργο της σωτηρίας τους.

Ο Παύλος συγκρίνει το Χριστό με τον έναστρο ουρανό, το σύμπαν ολόκληρο, που η Γραφή παρουσιάζει με τον όρο «ουρανοί». Συγκρίνει το Χριστό με τους ουρανοί και τον βλέπει απείρως ανώτερο. Τα άστρα είναι έργα, ο Χριστός είναι ο **Τεχνίτης** τους. Εκείνα είναι δημιουργήματα, ο Χριστός είναι ο **Δημιουργός** τους: «**Συ, Κύριε, την γην εθεμελίωσας και έργα των χειρών σου εισίν οι ουρανοί**»(Εβρ.1,10). Συγκρίνει ακόμα ο Παύλος και **χρονικά** το σύμπαν και το Χριστό. Όλα έχουν την αρχή τους «**συ κατ' αρχάς την γην εθεμελίωσας**». Κάποτε άρχισε η ιστορία τους. Ο Χριστός δεν έχει αρχή, είναι η **αρχή**. Είναι Εκείνος, που βρισκόταν στην αρχή, πριν δηλαδή να λάβουν αρχή τα δημιουργήματα. «**Εν αρχή ην ο Λόγος..**»(Ιωάν.1,1) μας λέγει ο ευαγγελιστής Ιωάννης.

Αλλά εκεί που είναι περισσότερο ασύγκριτος ο Χριστός από τους Αγγέλους, από τον έναστρο ουρανό και από την αρχή, ως Άναρχος, είναι το θέμα της αλλαγής. Ο Χριστός είναι **αναλλοίωτος** για τον εαυτό Του, αλλά η μεγάλη αλλαγή για τους ανθρώπους. Όλα αλλάζουν, Εκείνος παραμένει αναλλοίωτος. Τον βλέπει ο Απόστολος Παύλος και Τον θαυμάζει για τη διπλή Του ιδιότητα: «**Αυτοί απολλούνται, συ διαμένεις και πάντες ως ιμάτιον παλαιωθήσονται, συ δε αυτός εί**»(Εβρ.1,11-12). Συ Κύριε, μόνο Εσύ **ο αυτός εί**, παραμένεις αναλλοίωτος. Είσαι άτρεπτος και αμετάβλητος. Όλα στη γη αλλάζουν. Πρώτα-πρώτα εμείς οι άνθρωποι. Ήμασταν παιδιά και μεγαλώσαμε, ανδρωθήκαμε, ωριμάσαμε και ήδη γερνάμε προς τη δύση της ζωής μας. Ύστερα από λίγο φεύγουμε, παρερχόμαστε. Ευμετάβλητη η ζωή μας, ευμετάβλητα πάντα τα ανθρώπινα «**Τα πάντα ρει και ουδέν μένει**» μας λέγει ο Ηράκλειτος. Τίποτε δε μένει αμετάβλητο. Η ψυχική διάθεση του ανθρώπου κι αυτή μεταβάλλεται. Το γέλιο γίνεται κλάμα, και το κλάμα γέλιο. Η αγάπη γίνεται μίσος, η αντιπάθεια γίνεται συμπάθεια. Έρχεται ο νόμος της φθοράς και αλλάζει την όψη του κόσμου. Το καινούργιο γίνεται παλιό: «**Πάντα ως ιμάτιον παλαιωθήσονται και ωσεί περιβόλαιον ελέξεις αυτούς και αλλαγήσονται**»(Εβρ.1,12). Έρχεται ο νόμος της αμαρτίας, η δύναμη του κακού και όλα τα αλλάζει. Κι εμείς αλλάζουμε προς το χειρότερο συνήθως. Η αθωότητα γίνεται πονηριά, η αγνότητα γίνεται αισχροτήτα, η αγιότητα γίνεται αγριότητα, ο φίλος γίνεται εχθρός, ο Ορθόδοξος γίνεται αιρετικός, ο αδελφός γίνεται ξένος. Μπορούμε να αναφέρουμε δεκάδες τέτοιες αλλαγές. Αλλάζουν τα αισθήματα, αλλάζουν οι γνώμες, αλλάζουν οι αγάπες, αλλάζουν οι μόδες, αλλάζουν τα σύνορα, αλλάζουν τα κόμματα. Ένας δεν αλλάζει, είναι

αναλλοίωτος κι αυτός είναι ο Χριστός. Δεν αλλάζει ο Χριστός, γιατί είναι τέλειος Θεός και τέλειος άνθρωπος. Σε αλλαγή υπόκεινται όσα είναι ατελή.

Και στη φύση υπάρχουν αρκετά που φαίνονται σταθερά. Π.Χ. η καρδιά μας αιώνια τώρα χτυπά με τον ίδιο τρόπο. Ο ήλιος τόσους αιώνες φαίνεται αναλλοίωτος. Ο νόμος των αρχέτυπων είναι χιλιάδες χρόνια σταθερός. Απείρως, όμως, περισσότερο παραμένει ο Χριστός, διότι δεν είναι μόνο σταθερός και άτρεπτος, δεν είναι μόνο τέλειος, είναι και αιώνιος. Η καρδιά του ανθρώπου κάποια στιγμή θα παύσει να χτυπά, οι σταθερές των φυσικών νόμων θα έρθει στιγμή που θα παρέλθουν. Ο ήλιος κάποια στιγμή θα σβήσει, Ο Χριστός όμως θα μένει για πάντα αναλλοίωτος στους αιώνες των αιώνων. Γι' αυτό ο Παύλος λέγει: **«και τα έτη σου ουκ εκλείψουσιν»**(Εβρ.1,12). Όταν λέμε για το Χριστό «παραμένει ο ίδιος» μόνο θαυμασμό προκαλεί. Παραμένει αξιοθαύμαστος: **«χθες και σήμερα, ο αυτός και εις τους αιώνας»**(Εβρ.13,8)

Ένας, αδελφοί μου, και αναλλοίωτος είναι ο Χριστός και προς την **αλήθεια**. Πολλοί παρουσιάζουν σήμερα κάποιον άλλο Χριστό, ψεύτικο, έτσι που να βολεύει τις αντιλήψεις και τις αδυναμίες τους. Ένας είναι ο Χριστός, ο αναλλοίωτος Χριστός της εκκλησιαστικής μας παράδοσης. Είναι το αναλλοίωτο θεανθρώπινο πρόσωπο. Αν ο Χριστός έχει για τον εαυτό Του το αναλλοίωτο, εμείς έχουμε και τα δύο, και το μεταβλητό και το αναλλοίωτο. Ως πιστοί έχουμε το αμετάβλητο, η πίστη μας είναι αναλλοίωτη και δεν αλλάζει ανάλογα με τις περιστάσεις. Ακολουθούμε τα ίχνη των Αγίων της Εκκλησίας μας, βαδίζουμε σταθερά στο δρόμο που χάραξε Εκείνος. Ως άνθρωποι, όμως, αμαρτωλοί η ζωή μας μεταβάλλεται. Πρέπει στο θέμα αυτό να αλλάξουμε ρότα ζωής, αυτή που επιθυμεί η καρδιά μας, αυτή που απαιτεί η ψυχή μας. Να πετάξουμε τα παλιά πάθη μας και να αλλάξουμε τρόπο ζωής, ως άτομα αλλά και ως κοινωνία. Ο αγώνας αυτός της αλλαγής με τη Χάρη του αναλλοίωτου Χριστού δε σταματά, συνεχίζεται μέχρι να φτάσουμε στο τέλος, που είναι η αναλλοίωτη κατάσταση της βασιλείας του Θεού. Εκεί σίγουρα θα ζούμε το μεγαλείο της κοινωνίας του Θεού. Οι καιροί ου μενετοί, ο στίβος είναι ανοιχτός όλη τη Μεγάλη Τεσσαρακοστή για τον αγώνα αυτόν, τώρα θα σταθεροποιήσουμε την πίστη μας για να γιορτάσουμε το Αναστάσιμο Πάσχα του Κυρίου, αλλά και την ψυχική μας ανάσταση και ανακαίνιση. **ΑΜΗΝ.**